

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 244/2012-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. júna 2012 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. V. Ž., H., zastúpenej advokátom JUDr. Ing. B. P., PhD., B., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 29 C/217/2006 (správne sp. zn. 26 C/217/2006, pozn.) a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 134/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. V. Ž. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. apríla 2012 doručená sťažnosť Ing. V. Ž. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti

v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C/217/2006 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 134/2011.

2. Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že sa „... návrhom zo dňa 29. 6. 2006 domáhala od... odporcu 1/ W., a. s... B. a odporcu 2/ Ing. L. H. N. mimoriadneho zvýšenia za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 965.700,- Sk...

Okresný súd Bratislava I. vo veci rozhodol tak, že návrh sťažovateľky zamietol. Rozhodnutie vo veci vydal dňa 28. 4. 2011 a toto bolo sťažovateľke, resp. jej právnenému zástupcovi doručené dňa 9. 6. 2011...

Dňa 24. 6. 2011 podala sťažovateľka voči prvostupňovému rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 26 C/217/2006 odvolanie...

Odvolaním sa... zaoberal Krajský súd v Bratislave, ktorý na pojednávaní dňa 27. 2. 2012 rozhodol tak, že odvolacie konanie v časti 597,49 Eur zastavil a vo zvyšku rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil...

Za zrejmy dôvod prietahov v súdnom konaní považujeme nedôvodne pomalý postup... v ktorom prvostupňový a druhostupňový súd rozhodovali o nároku sťažovateľky ako žalobkyne takmer 5 rokov a 8 mesiacov čo je podľa nášho názoru v rozpore s ústavnou požiadavkou na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.“.

3. Na základe uvedeného sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal tento nález:

„V konaniach pred Okresný súd Bratislava I. vedenom pod sp. zn. 29 C/217/2006 a Krajským súdom v Bratislave, vedenom pod sp. zn. 6 Co 134/2011 bolo porušené základné právo V. Ž... zakotvené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Sťažovateľke priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 3.500,- Eur (slovom tritisíc päťsto Eur), ktoré sú Okresný súd Bratislava I. a Krajský súd v Bratislave povinní spoločne a nerozdielne vyplatiť sťažovateľke do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

Ústavný súd ukladá Okresnému súdu Bratislava I. a Krajskému súdu v Bratislave spoločne a nerozdielne zaplatiť trovy právneho zastúpenia V. Ž... vzniknuté zastupovaním v konaní pred Ústavným súdom SR, na účet advokáta JUDr. Ing. B. P... a to do 15 dní o právoplatnosti tohto nálezu...“

II.

4. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

5. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy, návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Odmietnuť môže aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že postupom okresného súdu a krajského súdu došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože okresný súd spôsobil prieťahy v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C/217/2006 a krajský súd spôsobil prieťahy v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co/134/2011.

7. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

8. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu štátu do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej, ako aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by ústavný súd mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (mutatis mutandis III. ÚS 138/02).

9. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach, ktorými sťažovatelia namietajú zbytočné prietahy v konaní, vychádza zo svojej judikatúry, podľa ktorej poskytuje ochranu základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva došlo alebo porušenie v tomto čase ešte trvalo (napr. II. ÚS 32/00, I. ÚS 29/02, II. ÚS 55/02, IV. ÚS 102/05). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (v rovnakom rozsahu sa vzťahuje aj na právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) môže preto vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už okresný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (II. ÚS 184/06).

10. Ústavný súd zo sťažnosti a z jej príloh, ako aj dopytom na okresnom súde zistil, že konanie pred okresným súdom, postup ktorého bol sťažovateľkou namietaný, bolo skončené rozhodnutím vo veci samej 28. apríla 2011, proti ktorému podala sťažovateľka odvolanie 24. júna 2011. Okresný súd spis predložil krajskému súdu 16. septembra 2011 na rozhodnutie o podanom odvolaní sťažovateľky. Sťažovateľka uviedla že 24. júna 2011 podala „voči prvostupňovému rozhodnutiu... odvolanie... a odvolaním sa... zaoberal Krajský súd“, ktorý vec prerokoval a rozhodol 27. februára 2012 za prítomnosti právneho zástupcu sťažovateľky tak, že „... odvolacie konanie v časti 597,49 Eur zastavil a vo zvyšku

rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil...“. Krajský súd vrátil spis okresnému súdu spolu s rozsudkom 19. marca 2012. Krajský súd teda rozhodol vo veci samej 27. februára 2012 a sťažnosť bola uplatnená v čase (5. apríla 2012), keď už k namietanému porušovaniu označeného práva nedochádzalo.

11. Ústavný súd vzhľadom na opis činnosti priebehu konania pred krajským súdom uvádzaný sťažovateľkou v podanej sťažnosti, ako aj na obsah príloh predložených sťažovateľkou k sťažnosti poznamenáva, že sťažnosť by nebola úspešná aj preto, že celková dĺžka konania pred krajským súdom nevykazovala v okolnostiach danej veci požadovanú ústavnú intenzitu prietáhov v konaní. Odvolacie konanie pred krajským súdom totiž začalo 16. septembra 2011 a trvalo skoro 5 a pol mesiaca.

12. Sťažovateľka namietala prietahy v konaní okresného súdu a krajského súdu, ktoré v okamihu podania sťažnosti ústavnému súdu už o veci samej nekonali. Z toho vyplýva, že okresný súd ani krajský súd v čase podania sťažnosti už nemohli žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne prietahy v ňom, a teda nemohli ani porušovať sťažovateľkou označené práva. Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

13. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších požiadavkách sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. júna 2012